

flere af disse sydgroenlandske Steder. Efter Alt, hvad jeg har erfaret i alle de Aar, vi have haft hermed at bestille, har jeg ikke kunnet komme til andet Resultat, end at det maatte være høist ønskeligt, at disse herrnhutiske Brødre flyttedes fra Grønland til deres Hjemstavn, Thyssland, og at man blev fri for dem i Sydgroenland. De Herrer ville erindre, at de slet ikke findes i Nordgrønland. Jeg har hørt mange Grunde anføre for, hvorfor de ikke komme der, men det skal jeg ikke gaae ind paa; de gjøre Skade nok i Sydgroenland, og derfor troer jeg, at man bør skrive til saa snart som muligt at faae dem flyttede. De rekruteres Tid efter anden fra Herrnhut i Sachsen eller Rausig, og naar de have været nogen Tid i Grønland, pleie de at skrive hjem til Hovedkvarteret efter en Bøne, som saa sendes ud til dem, uden at vedkommende Mand kjenner Noget til hende, og naar der avles Børn, blive disse sendte til Thyssland, medens Forældrene blive i Grønland. Det er i det Hele en forunderlig Commers, som drives dermed. Man kan, naar der er Tale om Grønlænderne, ikke lade være at tænke paa, om de vinde eller tabe ved Civilisationen; der er meest Civilisation i Sydgroenland men der er større Velstand og, jeg troer ogsaa, stærkere Selvstændighedsfølelse i Nordgrønland. Naar man saa ofte har anført, at det, at samles med Europæerne, er en Udelæggelse for det Slags Folk, have vi derpaa faaet en Bekræftelse i den Beretning, som for 1866 er kommen fra den sydgroenlandske Bestyrelse, hvori det hedder, at de ugifte Qvinder i Arfut lede et meget daarligt Levnet med Europæerne i Avlut, saa at man endog har maatte træffet Foranstaltninger derimod. Men vi have jo alle det Ønske at være saa gode som muligt mod Grønlænderne, og derfor skal jeg slet ikke modsætte mig denne Udgift af Statskassen, jeg beder kun om, at man om muligt vil udsætte Sagen, indtil vi atter komme sammen og kunne see, hvilke Midler der maatte være de rigtigste at anvende for at gennemføre Noget til Bedste for Grønlænderne. Dersom altsaa det høie Thing skulde gaae ind paa at udstemme dette Beløb denne Gang, vil det være under den Forudsætning, at vi til næste Aar ville komme til et yligere

Gjennemsyn af det hele Forhold og derefter foreslaae de Midler, som maatte være de rigtigste.

Indenrigsministeren: Udvalgets Forslag under Nr. 1 skal jeg ikke modsætte mig, dog ikke af den Grund, som den ærede Ordsfører anførte, fordi jeg skulde erkjende den Uoverensstemmelse, der har været mellem de forskjellige Oplysninger, som have været Udvalget forelagte angaaende det, der agtes anskaffet henholdsvis for den begjærede Sum, men fordi jeg troer at kunne faae det samlede foreslaaede Materiale, derunder indbefattet de 9 Bøgne, som Udvalget foreslaaer skulde gaae ud, for 30,000 Rb. mindre end oprindeligt paaregnet, idet de Anstæffelser, der allerede have fundet Sted, ere skete til ikke ubetydelig billigere Priser, end man hidtil har været vant til at betale. Jeg troer meget godt at kunne bespare disse 30,000 Rb. paa den samlede Anstæffelse. Den ærede Ordsfører ubtalte, at Udvalget paa Grund af Omstændighederne ikke har villet modsætte sig de forskjellige Bevillinger til Driftsmateriellet, betragtede som en samlet Bevilling, uden at Ministeriet er bundet til de forskjellige Gjenstande, som ere opgivne i Anmærkningerne. Jeg troer endogsaa, at det er aldeles nødvendigt at give Bevillingen paa denne Maade, og at der er saameget mindre Grund til at binde Bevillingen til bestemte Anstæffelser, som der — som bekendt — staaer en meget betydelig Anstæffelse tilbage, som Rigsdagen vil have at tage Bestemmelse om i næste Samling, nemlig til Materiel til det nordligste Stykke af Banen, og det forekommer mig, at det først er paa denne sidste Section, at den egentlige Regulering af det samlede Driftsmateriel maa finde Sted, idet det vil være af Bigtighed ved den sidste Afslutning at tilpasse Forholdene yligere med Hensyn til de forskjellige Anstæffelsesgjenstande, som Driften overhovedet behøver. Jeg tillader mig altsaa at betragte den af mig foreslaaede Sum i Forbindelse med den lille Bevilling, som den ærede Ordsfører allerede anmeldte vilde blive foreslaaet af mig, som et samlet Hele, tilligemed de allerede for Størstedelen udgivne 100,000 Rb. paa forventet Tilleggsbevilling. — Naar den ærede Ordsfører bemærkede, at